

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Pinus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A viam processisset, quem cum ille iratus removeri ab oculis præcepisset, coloris tactus omine, respon-
dente ille dicitur. Totum fuisti, totum vicisti, jam Deus esto victor. Paucis vero post diebus Severus est vi-
ta functus. Quod vero pertinet ad colorem, fertur & Hadrianus Imp. ex Mauri occurfu extrema sibi
jam inguere concepitse.

scu tumulis
cupresso or-
nabantur.
Polydor.
Enc. lib. 3.
Effores de-
morum.
Severi Im-
peratoris
casus.

DIS. CAP. VI.

Cupressus porro in tutela Ditis Patris, & ejus arboris rami sepulcris affixi, adsculptive, Dis Ma-
nibus commendari defunctos indicant. Atque hoc est, quod apud Horatium legas, arborem nul-
lam hominem ad inferos sequi, præter in vinas Cupressos.

JUNO. CAP. VII.

EX ea autem arbore simulacra Junoni Reginae fieri iussa, in Plerisque prodigiorum expiationibus
observatum: ut Cn. Cornelio Lentulo, P. Licinio Coss. Cupressæ simulacra Junonis Reginae po-
sita per virgines viginti septem, quæ Urbem lustraverunt.

simulacra
ex cupressu.

ORPHEUS. CAP. VIII.

ET in Lebetharis Orphei simulacrum ex Cupresso cultum, quod cum Alexandri temporibus sude-
rem multum emisisset, omnibus eo prodigio perterrefactis, responsum est ab Aristandro viro sa-
piente, bene sperandum, siquidem quod nunc opus Alexander aggrediretur, ob rerum gestarum ma-
gnitudinem maximum esset sudorem & laborem Poetis ac Musarum cultoribus allaturum.

PULCHRITUDO SINE FRUGE. CAP. IX.

Indicat etiam Cupressus rei cuiuspiam sublimitatem atque pulchritudinem, ex qua tamen nullus
percipiatur fructus. Quare Phocion, cum Leosthenes Athenienses in bellum impulisset magna que
spe ad libertatis & principatus nomen erexisset, illius verba dicebat Cupressus esse similia, quæ cum
proceræ admodum sint & pulchræ, fructum tamen non habent. Cessit inde res in proverbium
εὐκλειαν ὄρα, de re speciosa quidem visu, sed prorsus inutili. Spectatu quidem jucunda est Cupressi
proceritas, effigiesq; illa metas imitata, fructu tamen supervacua est baccis que torva, diceret Plinius.

Hinc Plin.
lib. 16. c. 33.
illa ait mo-
rosam fru-
ctu super-
vacuum.

PERPETUITAS. CAP. X.

CUR vero Diis simulacra ex Cupresso fieri solerent, in causa est materiz perpetuitas, odorisq; suavi-
tas, quæ perpetui thymiamatis loco esse videretur. Cupressum enim neq; cariem, neq; vetusta
tem sentire tradunt, neq; temere rimam aperire, ullave parte fatiscere. Simulacrum Jovis in Arce ex
Cupresso à condita Urbe sexcentesimo sexagesimo primo anno dicatum, tempore adhuc suo dura
re Plinius attestatur, qui quidem anni essent circiter, c. c. Plato leges publicas acta decretaque sacris
monuit inferendas tabulis Cupressinis, quod eam materiem ære perenniorem arbitrareretur. Quantu
vero pertinet ad odorem, inde Cupressum inter aromata propemodum venerantur.

Diis simula-
cræ ex Cu-
presso cur-
sebant.
Plin. ibid.
Lignu ejus
nulla repro-
rie diutur-
mitate sua-
volentiam
exuit. Mat.
in Dioscor.
lib. 2. c. 87.

DE PINO. CAP. XI.

ET Pinum, mi Grana, non parvam habere cum Cupresso similitudinem, exploratum est.

MORS. CAP. XII.

AM mortis ipsa quoque indicium est, de qua idem observatum ubique, arborem excisam semel
minime subpullulascere. Unde Staphylus Poeta, πύκνης τρεφών, hoc est, in morem piceæ dixit. Et
apud Homerum βέλθ' ἐχραυκός, lethale telum exponunt interpretes vetustissimi, quamvis alii ad
solam referant amaritudinem & acerbitatē, qua sit arbor ea præcipue prædita: quandoquidem ama-
ritudo ipsa ita est morti affinis, ut vice versa mors interdum pro amaritudine usitatissimo mortalium
sermone proferatur: neq; hodie tantum, verum & apud vetustissimos hominum ita fieri solitum in-
veniamus. Nam 4. Regum, cum Prophetarum grex apud Elifæum esset, & eorum unus egressus in
agrum colocynthidas agrestes legisset, easque conscissas in ollam pulmentariam parasset, neque eo-
rum quisquam propter amaritudinem gustare posset, clamaverunt ad Elifæum dicentes, Mors in olla significatio.

Amaritudi-
nis in sacris
est: